

‘सुगं’ सुष्ठुगन्तुं शक्यं, ‘पथां’ मार्गं, ‘अभयं कृणोतु’ भय-
हितं करोतु ॥

तत्रैव याज्यामाह । “यस्मिन्नक्षत्रे यम एति राजा ।
यस्मिन्नेनमभ्यषिञ्चन्त देवाः । तदस्य चित्रं हविषा यजामः ।
अप पाप्मानं भरणीर्भरन्तु” इति । ‘यस्मिन्’ भरण्याख्ये,
‘नक्षत्रे’, ‘यमः’, ‘राजा’, ‘एति’ गच्छति । ‘देवाः’, सर्वे ‘यस्मिन्’
‘भरण्याख्ये नक्षत्रे’, ‘एनं’ यमं, ‘अभ्यषिञ्चन्त’ अभिषिक्तवन्तः ।
‘अस्य’ यमस्य, सम्बन्धि ‘चित्रम्’ आश्चर्य्यकरं, ‘तत्’ भरण्याख्यं
नक्षत्रं, ‘हविषा’, ‘यजामः’ । अपेत्यादि पूर्ववत् ॥

यमनक्षत्राणां याज्यानुवाक्या अभिधायामावास्यादेवतायाः
याज्यानुवाक्ययोः प्रतीके दर्शयति । “निवेशनी यत्ते देवा
अदधुः” [११] इति । निवेशनी सङ्गमनी वसुनामिति पुरो-
नुवाक्या । यत्ते देवा अदधुर्भागधेयमिति याज्या । एते चोभौ
पूर्णापश्चादित्यनुवाके व्याख्यातौ ॥

इति द्वितीयोऽनुवाकः ।

अथ तृतीयोऽनुवाकः ।

द्वितीयोऽनुवाके यमनक्षत्रेष्टीनां याज्यानुवाक्या उक्ताः । अथ
तृतीये चान्द्रमसादीष्टीनां याज्यानुवाक्या उच्यन्ते । तत्र चान्द्र-
मसेष्टौ याज्यानुवाक्ययोः प्रतीके दर्शयति “नवो नवो भवति
जायमानो यमादित्या अ॥ शुमाप्याययन्ति” इति । नवो नव